

In dankbare herinnering aan

ADDY VAN LOON-VAN MOORSEL

Geboren 12 september 1942 te Tilburg

Overleden 3 april 2026 te Groesbeek

echtgenote van Piet van Loon †

Op 9 april is zij begraven op de parochiële begraafplaats aan de Kloosterstraat in Groesbeek.

Tot ons groot verdriet nemen we afscheid van een lieve vrouw, Addy van Loon. Addy leefde het leven met een glimlach.

Haar jonge jaren bracht Addy door in Tilburg. Geboren in de Atjehstraat groeide ze op in een gezin dat al vroeg met groot verdriet in aanraking was gekomen. Haar vader had na de geboorte van twee zoons zijn echtgenote verloren. Hij hertrouwde en kreeg nog vier kinderen, waaronder Addy. Ze was het vijfde kind in het gezin.

De lastige omstandigheden waarin het gezin in Tilburg stand probeerde te houden zorgde ervoor dat Addy al heel vroeg grote verantwoordelijkheden moest dragen. Vanaf haar 14e levensjaar moest ze werken om bij te dragen aan het huishouden en bovendien kreeg ze grote zorgtaken. Later kreeg ze de kans om een verpleegkundige opleiding in Bergen op Zoom te volgen.

Tijdens deze opleiding leerde ze Piet en echte liefde kennen. Ze trouwden in 1965 en vertrokken op de motor naar Groesbeek waar Piet een baan had gevonden. Gelukkige

jaren diende zich aan, een periode waarin hun gezin vorm kreeg door de geboorte van Yvonne, Eric en Christel.

Addy hield van mensen om haar heen. Ze verleende graag zorg aan hulpbehoevenden en was daarin zo toegewijd dat ze zelfs buiten de officiële werktijd ouderen in Groesbeek bezocht. Met haar trouw en warme persoonlijkheid was zij een bron van troost voor anderen. Ze was ook heel graag actief als vrijwilliger voor de parochie en zong jarenlang in het kerkkoor. Ook maakte ze graag reizen – naar bekende en onbekende oorden.

De laatste jaren van haar leven werd haar wereld kleiner. Fysieke ongemakken zorgden ervoor dat haar bewegingsruimte slonk. Ze steunde op de zorg die haar dochters haar met ongelofelijk veel liefde gaven. Ze werd bedlegerig en uiteindelijk accepteerde ze dat het einde onvermijdelijk was. Ze gaf zich volledig over. De laatste dagen, uren en minuten nam ze omringd door haar kinderen afscheid van het leven. Ook in die laatste periode zagen we haar glimlach, iedere dag opnieuw. Totdat ze de slaap vond.

Laten we bidden dat ze nu vrede en geluk bij God mag vinden en laat haar in onze harten verder leven.

We missen haar glimlach, haar positiviteit, haar oordeelloosheid en haar zorg. We missen Mama.

Uw warme betrokkenheid was voor ons een enorme steun. Heel erg bedankt.

Yvonne en Fred, Eric en Sabine, Christel en Twan
kleinkinderen en achterkleinkinderen